

Arrest

nr. 219 812 van 15 april 2019
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat Z. CHIHAOUI
Landsroemlaan 40
1083 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 5 april 2019 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 maart 2019.

Gelet op de artikelen 39/77 en 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 10 april 2019 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 april 2019.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoekster en van attaché M. SOMMEN, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

Op 19 februari 2019 wordt verzoekster, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, door de grensinspectie te Zaventem aangetroffen zonder documenten. Op dezelfde dag wordt zij vastgehouden in een welbepaalde aan de grens gelegen plaats en verzoekt zij om internationale bescherming. Op 26 maart 2019 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing die op dezelfde dag aan verzoekster per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

Volgens uw verklaringen hebt u de Sri Lankaanse nationaliteit en bent u afkomstig van Mallavi in het district Mullaitivu, noordelijke provincie. U bent een Tamil en hindoe. U woonde steeds daar, uitgezonderd in 2009, toen u omwille van de oorlog Mallavi moest verlaten en samen met uw moeder en broer gedurende een jaar onder meer in Kilinochchi en in een IDP-kamp in Vavuniya verbleef. U ging naar school tot het advanced level in 2015. U hebt nooit gewerkt.

Uw zus B. (...) werkte van 2005 tot 2006 voor de LTTE als lerares in Senchollai. In 2009 werd ze meegenomen en in een detentiecamp in Welikada vastgehouden omdat ze ervan verdacht werd lid te zijn van de LTTE. In 2012 kwam ze vrij nadat uw moeder smeergeld betaald had. Ze ontvluchtte toen Sri Lanka en reisde naar Frankrijk, waar ze erkend werd als vluchteling.

Uw broer B. (...) reisde in 2005 naar Maleisië om er geld te verdienen. Hij werkte er voor een winkel van de LTTE. Na twee jaar werd het contact tussen uw familie en uw broer verbroken. In 2013 kregen jullie via het Internationaal Comité van het Rode Kruis een brief van uw broer. Uw broer werd vastgehouden in Maleisië. In het begin van 2018 werd uw broer door de Maleisische overheid naar Sri Lanka gerepatriëerd. Hij was mentaal ziek en had veel verwondingen en littekens. Hij verbleef twee maanden bij jullie thuis, dan werd hij gearresteerd door de CID. Hij werd vrijgelaten en enkele dagen later opnieuw gearresteerd door de CID. Nadat uw familie smeergeld betaald had werd hij vrijgelaten. Vervolgens reisde hij naar Frankrijk. Er is nog geen beslissing genomen in zijn verzoek om internationale bescherming in Frankrijk.

Na het vertrek van uw broer kwam de CID twee of drie keer vragen stellen aan uw vader over uw broer en uw zus bij jullie thuis. In mei of juni 2018 kwamen ze nogmaals naar jullie woning en werden u, uw vader en uw broer S. (...) meegenomen. Jullie werden meegenomen naar verschillende plaatsen. U werd gedurende twee weken vastgehouden. U werd ondervraagd over uw familieleden en over uw eigen banden met de LTTE. U werd vastgebonden en verbrand met sigaretten en ze probeerden u ook seksueel aan te randen. Nadat uw schoonbroer smeergeld betaald had werd u vrijgelaten. Twee dagen na uw vrijlating kwam de politie naar uw woning en moest u meegaan voor een ondervraging door de CID. U werd twee of drie dagen vastgehouden en ondervraagd, en vervolgens vrijgelaten nadat uw schoonbroer opnieuw smeergeld betaald had. De volgende dag hoorde u opnieuw de autoriteiten komen en liep u weg naar het huis van uw grootmoeder. Omdat het niet veilig was om daar te blijven, ging u naar Trincomalee en besloot uw familie u naar het buitenland te sturen.

U verbleef drie dagen in Trincomalee en één dag in Colombo. Op 23 juni 2018 verliet u Sri Lanka. U reisde per vliegtuig van Colombo naar een onbekende plaats, mogelijk een Arabisch land. Daar verbleef u twee weken. Vervolgens vloog u naar een onbekende bestemming, mogelijk in Afrika. Daar verbleef u op verschillende plaatsen, u werd telkens met de auto overgebracht. Dan reisde u per vliegtuig naar België waar u op 19 februari 2019 aankwam. Uw paspoort, waarmee u uw volledige reis had afgelegd, gaf u op de luchthaven af aan de smokkelaar.

U diende diezelfde dag een verzoek om internationale bescherming in. Bij terugkeer naar Sri Lanka vreest u gedood te worden.

Uw vader, die eerder vrijgelaten was, werd een week voor uw persoonlijk onderhoud opnieuw meegenomen door de CID. U weet niet waar uw broer S. (...) zich bevindt.

U legde kopieën van de volgende documenten neer ter ondersteuning van uw verzoek om internationale bescherming: uw identiteitskaart, tijdelijke identiteitskaart en geboorteakte, de identiteitskaarten en geboorteaktes van uw ouders, documenten met betrekking het verblijf van u en uw familie in een IDP-kamp in 2009, de Franse verblijfskaart van uw zus en twee documenten van het Rode Kruis en de vertaling ervan met betrekking tot het verblijf van uw broer in Maleisië.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, en dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen vaststellen.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent het bestaan van een gegronde vrees voor vervolging, in de zin van de Vluchtelingenconventie, dan wel van een reëel risico op het lijden van ernstige schade, zoals voorzien in de definitie van subsidiaire bescherming, aannemelijk te maken, dit omwille van onderstaande redenen.

Aan de grondslag van uw asielrelaas liggen de vermeende banden met de LTTE van uw zus B. (...) en uw broer B. (...) en de problemen die zij daardoor zouden gekend hebben met de Sri Lankaanse autoriteiten. Echter kan hieraan geen geloof gehecht worden.

Vooreerst dient opgemerkt te worden dat noch uw zus, noch uw broer en andere familieleden ooit lid waren van de LTTE (CGVS, p. 7). Uw broer en zus zijn geen van beiden ooit officieel in beschuldiging gesteld en is nooit een proces geweest tegen hen (CGVS, p. 7). Met betrekking tot uw zus verklaarde u dat zij van 2005 tot 2006 in Senchollai gewerkt zou hebben voor de LTTE als lerares van kleine kinderen (CGVS, p. 7). Van 2009 van 2012 zou ze vastgehouden zijn in een detentiekamp in Welikada omdat ze ervan verdacht werd lid te zijn van de LTTE (CGVS, p. 7). Gevraagd waarom uw zus hiervan verdacht werd, zei u te denken dat mensen verteld hadden dat ze lid was van de LTTE omdat ze in Senchollai was en dat de overheid op basis van haar leeftijd veronderstelde dat ze bij de LTTE was (CGVS, p. 7), wat een weinig concrete veronderstelling is. Hoewel uw zus reeds sinds 2012 vrij is hebt u haar vreemd genoeg nooit horen vertellen over het kamp en de periode dat ze vastgehouden werd (CGVS, p. 7). Gevraagd of uw zus contact had met u en uw familie toen ze in het kamp zat, zei u dat ze nooit contact had met u en dat u veronderstelt dat ze ook nooit met uw familieleden sprak (CGVS, p. 7). Toen u later gevraagd werd of iemand van uw familie ooit uw broer of zus ging bezoeken toen ze vastgehouden werden, verklaarde u dat uw moeder op bezoek ging maar vreemd genoeg herinnert u zich niet of ze hen allebei bezocht of slechts één van hen (CGVS, p. 10). Uw moeder zou slechts verteld hebben dat ze op bezoek ging zonder ook maar iets meer te vertellen (CGVS, p. 10). Het is echter weinig aannemelijk dat uw moeder op bezoek ging bij uw broer en/of zus tijdens hun detentie en dat ze thuis niets zou vertellen hierover.

Dat u een kopie van de Franse verblijfskaart van P. K. (...) neerlegt waaruit blijkt dat deze persoon een erkende vluchteling is, volstaat niet om de geloofwaardigheid van uw verklaringen met betrekking tot uw zus te herstellen. Hoewel u beweert dat dit de kaart van uw zus B. (...) is, hebt u op geen enkele wijze deze familieband aangetoond. Op de door u neergelegde Sri Lankaanse en Maleisische documenten worden immers enkel uzelf, uw ouders en uw broers vermeld en wordt nergens de naam van uw zus B. (...)/P. (...) vermeld. Zelfs als P. K. (...) inderdaad uw zus zou zijn, toont de kopie van de verblijfskaart hoogstens aan dat zij erkend is als vluchteling, zonder aanduiding van de reden hiervoor. Behalve deze kopie van één zijde van de verblijfskaart van uw zus legde u overigens geen enkel document neer met betrekking tot uw zus, haar problemen en haar verblijf in een detentiekamp (CGVS, p. 8). U weet niet of uw zus documenten met betrekking tot haarzelf en haar problemen had toen ze een verzoek om internationale bescherming deed in Frankrijk, u hebt dit zelfs nooit besproken met haar (CGVS, p. 8). Nochtans is zij de persoon die alle documenten bezorgde aan uw sociaal assistent (CGVS, p. 3).

Met betrekking tot uw broer B. (...) stelt het CGVS vooreerst vast dat hij voor zijn vertrek naar Maleisië geen banden had met de LTTE en dat hij in 2005 naar Maleisië ging omwille van economische redenen (CGVS, p. 9).

Uw broer zou in Maleisië voor een winkel die eigendom was van de LTTE gewerkt hebben, maar meer kon u daar niet over vertellen (CGVS, p. 7-9). Zo weet u niet in wat voor een winkel hij werkte, waar in Maleisië die winkel was, wat voor werk hij deed in de winkel, van wanneer tot wanneer of hoelang uw broer in die winkel werkte, met wie hij samenwerkte in die winkel, wie de eigenaar van de winkel was en om welke reden uw broer, die in Sri Lanka geen banden had met de LTTE, voor deze begon te werken. Uw broer zou problemen gekregen hebben omdat hij voor een LTTE winkel werkte, maar u weet niet wat voor problemen hij kreeg (CGVS, p. 8).

U hebt voorts geen idee wat er met uw broer gebeurde vanaf het moment dat het contact met hem stopte, twee jaar na zijn vertrek naar Maleisië, tot zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2018 (CGVS, p. 8). Uw broer zou vastgehouden zijn in Maleisië maar u weet niet waarom hij vastgehouden werd, noch hoelang (CGVS, p. 9). Het CGVS kan aannemen op basis van uw verklaringen en neergelegde documenten dat uw broer in een detentiekamp in Maleisië verbleven heeft, echter hebt u geenszins aangetoond dat uw broers detentie in Maleisië het gevolg was van zijn vermeende job in een LTTE winkel. Hierbij dient opgemerkt te worden dat uw broer volgens de brief van het ICRC in 2013 in het immigratiedetentiecentrum van Semenyih verbleef, dat volgens informatie waarover het CGVS beschikt (zie kopie toegevoegd aan het administratief dossier) een van de Maleisische centra is waar migranten zonder geldige verblijfsvergunning vaak in moeilijke leefomstandigheden verblijven. Gezien deze informatie en gezien u niet weet of uw broer legaal in Maleisië verbleef is het verre van ondenkbaar dat hij wegens onwettelijk verblijf in het detentiecentrum verbleef. Dat u niets weet over het werk van uw broer in de LTTE winkel en wat er met hem gebeurde in Maleisië ondermijnt de geloofwaardigheid van uw beweringen met betrekking tot uw broers vermeende job en problemen. Dat uw broer bij zijn terugkeer mentaal ziek en gewond was verklaart uw onwetendheid niet (CGVS, p. 9). Het is immers weinig aannemelijk dat uw broer, die na zijn terugkeer naar Sri Lanka twee maanden bij jullie thuis verbleven zou hebben, in staat was u te vertellen dat hij voor een winkel van de LTTE gewerkt had en daardoor problemen kreeg (CGVS, p. 8, 9), maar niets meer.

U slaagde er evenmin in het CGVS ervan te overtuigen dat uw broer B. (...) na zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2018 problemen had met de CID omwille van zijn vermeende job in een winkel van de LTTE in Maleisië. Uw broer is twee keer gearresteerd door de CID omdat de overheid er hem van verdacht lid van de LTTE te zijn gezien zijn werk voor de LTTE winkel, zo zei u (CGVS, p. 9). Echter werd hierboven reeds opgemerkt dat er geen geloof kan worden gehecht aan uw verklaringen over de job van uw broer in Maleisië. Voorts merkt het CGVS op dat u zich niet herinnert hoelang uw broer die beide keren werd vastgehouden door de CID (CGVS, p. 9), wat opmerkelijk is gezien dit vrij recente en ingrijpende gebeurtenissen betreft. Voorts weet u ook niet of uw broer met zijn eigen paspoort of documenten naar Frankrijk reisde (CGVS, p. 10). Met uitzondering van de Maleisische documenten legde u geen enkel document met betrekking tot uw broer neer. Zo legde u geen documenten neer die de problemen van uw broer in Sri Lanka aantonen, noch documenten die zijn terugkeer naar Sri Lanka in 2018 en zijn vertrek naar Frankrijk datzelfde jaar aantonen. U legde evenmin documenten neer die aantonen dat uw broer momenteel in Frankrijk verblijft en daar een verzoek om internationale bescherming deed (CGVS, p. 6). Dat hij niets heeft om naar u te versturen is niet geloofwaardig, als uw broer een verzoek om internationale bescherming indiende in Frankrijk moet hij ongetwijfeld over documenten beschikken die dit aantonen (CGVS, p. 6).

Gezien er geen geloof kan gehecht worden aan de door u beweerde banden met de LTTE van uw broer en zus en hun daaruit volgende problemen met de CID, kan er evenmin geloof gehecht worden aan uw persoonlijk asielrelaas, dat een rechtstreeks gevolg zou zijn hiervan. Zo is het niet geloofwaardig dat de CID besloten heeft dat jullie een LTTE familie zijn en jullie een doelwit werden, temeer daar u behalve uw broer en zus geen andere familieleden met banden met de LTTE hebt (CGVS, p. 10 12).

Daarenboven zijn er bijkomende elementen die de geloofwaardigheid van uw asielrelaas aantasten. Zo is het opmerkelijk dat u, uw vader en broer S. (...) pas ondervraagd en gearresteerd werden door de CID na het vertrek van uw broer B. (...) uit Sri Lanka in 2018 (CGVS, p. 13, 15). Nochtans zou uw zus van 2009 tot 2012 vastgehouden zijn in een detentiekamp en verliet zij in 2012 reeds Sri Lanka. Het is dan ook opmerkelijk dat de CID pas in 2018 u en uw familie zou ondervragen en daarbij zelfs zou overgaan tot langdurige vasthouding en foltering. Dat u onder meer ondervraagd werd over de verblijfplaats en contactgegevens van uw zus en de redenen waarom zij Sri Lanka verliet (CGVS, p. 12, 14) maakt het des te vreemder dat de CID pas jaren na haar vertrek u en uw familie ondervroeg. Dat de CID jullie niet eerder ondervroeg over uw zus omdat jullie studeerden is allerm minst geloofwaardig (CGVS, p. 15). Zelfs als het geloofwaardig zou zijn dat de CID pas argwaan kreeg over uw familie omwille van het werk van uw broer B. (...) in Maleisië, quod non, is het opmerkelijk dat u en uw familie niet eerder ondervraagd werden, bijvoorbeeld in de periode dat uw broer in Sri Lanka verbleef na zijn terugkeer.

Voorts is het opmerkelijk dat u twee keer vrijgekomen zou zijn met behulp van uw schoonbroer die smeergeld betaalde, maar dat u niet weet hoeveel hij betaalde (CGVS, p. 13).

Uw verklaringen over uw vaders vrijlating en recente tweede arrestatie overtuigen ook niet. Zo weet u niet wanneer uw vader vrijgelaten is of hoelang hij vastgehouden werd (CGVS, p. 14).

Het is weinig aannemelijk dat uw moeder u wel vertelde dat uw vader naar huis gekomen was maar niet wanneer dat was en wat er met hem gebeurd was (CGVS, p. 4). Hoewel u tot driemaal toe gevraagd werd waar u was toen u te weten kwam dat uw vader vrijgekomen was, kon u enkel zeggen dat u Sri Lanka verlaten had (CGVS, p. 14). Over de recente vasthouding zou u geïnformeerd zijn door uw zus in Sri Lanka, maar zij zou u niets meer verteld hebben, wat weinig aannemelijk is (CGVS, p. 14).

Voorts is het frappant dat uw moeder nooit meegenomen is door de CID en dat uw zus N. (...) nooit ondervraagd of opgepakt is door de autoriteiten (CGVS, p. 14). Als jullie ervan verdacht werden een LTTE familie te zijn, zoals u beweert, als uw vader herhaaldelijk vastgehouden werd, als uw broer S. (...) vorig jaar opgepakt werd door de CID en sindsdien spoorloos is, en als u, als jongste kind, dat pas 12 jaar oud was op het einde van de oorlog, ondervraagd werd door de CID over uw familie en uw eigen banden met de LTTE, is het hoogst opmerkelijk dat uw oudere zus met rust gelaten zou worden en dat aan uw moeder enkel thuis vragen werden gesteld.

Ook uw verklaringen over uw reis van Sri Lanka naar België (CGVS, p. 4-5, 15-16) overtuigen niet. Vooreerst stelt het CGVS vast dat u geen enkel document neerlegde ter staving van uw reis. Dat de smokkelaars alles in beslag namen is een eerder stereotiepe verklaring die niet overtuigt (CGVS, p. 15). Voorts zijn uw verklaringen vaag en deels tegenstrijdig. Bij de Dienst Vreemdelingenzaken (verklaring DVZ, p. 11) verklaarde u na uw vertrek uit Sri Lanka drie maanden in een Arabisch land in het Midden-Oosten verbleven te hebben en vervolgens vijf maanden in Afrika. Toen u door het CGVS gevraagd werd uw reisroute te beschrijven, zei u echter dat u van Colombo naar een onbekende bestemming vloog, waar u twee weken verbleef, en vervolgens naar een andere plaats vloog, waar u met de auto naar verschillende verblijfplaatsen werd gebracht, zonder dat u wist hoelang u daar bleef. Hoewel u herhaaldelijk gevraagd werd of u enig idee in welk landen, steden of plaatsen u verbleef, zei u steeds dat u het niet wist. Pas toen u gewezen werd op uw verklaringen over een Arabisch land en Afrika bij de DVZ, zei u dat u veronderstelde dat u op de genoemde plaatsen verbleef op basis van de mensen die u zag, met name op basis van hun huiskleur. Toen u gewezen werd op uw tegenstrijdige verklaringen over de duur van uw verblijf, zei u dat u in de war was, dat u die dingen gezegd had met een veronderstelling maar dat u niet precies weet waar en welke periode u verbleef. Dit verklaart uw tegenstrijdige verklaringen geenszins, het verschil tussen een verblijf van twee weken en drie maanden is immers aanzienlijk.

Het CGVS acht het tevens weinig geloofwaardig dat u helemaal niets weet over uw reisroute, verblijfplaatsen onderweg en eventuele visums in uw paspoort, dat de smokkelaars u hierover helemaal geen informatie gaven en dat u zelfs pas bij aankomst op de luchthaven in België te weten kwam dat dit uw bestemming was (CGVS, p. 15, 16). Gezien u driemaal een internationale vlucht nam op uw reis, mag worden verwacht dat u de nodige toelichting kan geven over de gevolgde route, vermits men op een internationale luchthaven wel degelijk gecontroleerd wordt op de identiteit en bijkomende toelichting moet kunnen geven over het reisdoel. Het feit dat u begeleid werd door een smokkelaar wijzigt niets aan het oordeel dat uw reis enige voorbereiding zou vergen en de smokkelaar de nodige inlichtingen zou verschaffen, zodat u zo weinig mogelijk de kans zou lopen om bij een grenscontrole door de mand te vallen. Dit geldt temeer daar u begeleid werd door uw smokkelaar en er op internationale luchthavens regelmatig controles en acties gericht op het opsporen van smokkelaars plaatsvinden. Het feit dat u begeleid werd door een smokkelaar doet aldus enkel nog meer afbreuk aan de aannemelijkheid van uw gebrekkige voorbereiding en kennis van uw reisweg en reisdocumenten. Dit element doet dan ook afbreuk aan de geloofwaardigheid van uw verdere verklaringen.

U verklaarde dat u uw hele reis aflegde met uw eigen, authentieke paspoort (CGVS, p. 15). Hierover dient vooreerst opgemerkt te worden dat u dit paspoort in 2017 zonder enig probleem verkregen hebt en dat uw ouders datzelfde jaar evenmin problemen hadden bij het vernieuwen van hun identiteitskaarten (CGVS, p. 11, 12). Dit is een indicatie dat u en uw familie toen niet gezocht werden door de autoriteiten. Voorts verklaarde u dat u het paspoort op de luchthaven in België aan de smokkelaar gaf omdat hij zei dat hij het nodig had (CGVS, p. 15). Dat u een dergelijk belangrijk document zomaar zou afgeven aan de smokkelaar na aankomst is weinig aannemelijk. Ook uw verklaring dat de smokkelaar u een kopie van één pagina van uw paspoort gaf is weinig overtuigend (CGVS, p. 15) en doet vermoeden dat u de informatie op de andere pagina's, zoals in- en uitreisstempels en visums, wilt verhullen voor de Belgische autoriteiten.

Door uw niet- overtuigende verklaringen over uw reisweg en het ontbreken van uw paspoort ontstaat het vermoeden dat u zich te kwader trouw van uw reisdocument(en) hebt ontdaan of ze achterhoudt, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen en u zo de erin vervatte informatie over het moment en

de wijze waarop u gereisd bent en eventuele eerdere in- en uitreizen poogt te verhullen voor de Belgische asieldiensten.

De door u neergelegde documenten kunnen bovenstaande appreciatie niet ombuigen. De documenten die u voorlegt, hebben enkel bewijswaarde indien zij worden ondersteund door een overtuigend en aannemelijk asielrelaas, wat gezien het geheel van bovenstaande opmerkingen bij u niet het geval is. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat alle door u neergelegde documenten kopieën zijn, wat de bewijswaarde ervan beperkt gezien deze makkelijk door middel van knip- en plakwerk bewerkt kunnen worden. U verklaarde dat u uw identiteitskaart verloor rond 2017 en dat u geen nieuwe identiteitskaart aanvraagde omdat u een kopie had en omdat u een paspoort had, wat een weinig overtuigende verklaring is (CGVS, p. 10). De originelen van de andere Sri Lankaanse documenten zouden bij u thuis in Sri Lanka zijn (CGVS, p. 3). Hoewel u op 19 februari 2019 een verzoek om internationale bescherming indiende en sinds uw aankomst in België contact gehad hebt met uw familie in Sri Lanka, hebt u de originele documenten blijkbaar niet laten versturen.

De kopieën van de identiteitskaarten van u en van uw ouders, de geboorteaktes van u en van uw ouders tonen hoogstens uw identiteit en die van uw ouders aan en hebben geen bewijswaarde met betrekking tot de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. De documenten met betrekking tot het verblijf in een IDP kamp tonen hoogstens aan dat u, uw moeder en broer enige tijd in een vluchtelingenkamp verbleven in 2009 en hebben geen betrekking op de door u ingeroepen persoonlijke vrees voor vervolging. De documenten met betrekking tot uw broer en zus werden hierboven reeds besproken. Over het geheel van documenten moet bovendien worden vastgesteld dat uit informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt dat er in Sri Lanka een hoge graad van corruptie heerst en er allerhande documenten tegen betaling verkregen kunnen worden. Bijgevolg is de bewijswaarde van Sri Lankaanse documenten bij het vaststellen van de geloofwaardigheid van het asielrelaas bijzonder relatief. Met betrekking tot het medisch attest ter staving van uw littekens waarvan uw advocaat melding maakte (CGVS, p. 17) dient opgemerkt te worden dat het CGVS dit tot op heden niet ontvangen heeft.

Volledigheidshalve wijst het CGVS op de algemene situatie in Sri Lanka alwaar de oorlog tussen de LTTE en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam. Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

U hebt aldus niet aannemelijk gemaakt dat uw relaas en uw beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Vluchtelingenverdrag. Dienvolgens kunt u zich evenmin steunen op deze elementen teneinde aannemelijk te maken dat u in geval van een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico op ernstige schade zou lopen zoals bedoeld in artikel 48/4, §2, a) en b) van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet verrechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratieve dossier toegevoegd (zie blauwe map).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In een enig middel voert verzoekster de schending aan van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM) en van de artikelen 48/3 of 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet).

Na een theoretische uiteenzetting van de principes van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet en van het procedurele luik van artikel 3 van het EVRM, past verzoekster deze theorie als volgt toe op onderhavig dossier:

"2) Toepassing in voorliggend dossier eerste onderdeel

Verzoeker is lid van een groep die in haar land van herkomst systematisch wordt onderdrukt en vooral gestigmatiseerd, met name de Tamils.⁵

Hierover schrijft het CGVS in haar overweging dat:

"Hoewel de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE, zijn er de laatste jaren oprechte stappen gezet in het bekomen van een verzoening tussen de verschillende gemeenschappen. Het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka is op zich niet voldoende om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, heeft Cedoca het nodige onderzoek gevoerd om de situatie in te schatten. Uit dat onderzoek, toegevoegd aan het administratieve dossier, blijkt evenwel niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat. Tevens blijkt dat Tamils (ook afgewezen asielzoekers) bij een terugkeer naar Sri Lanka gescreend en ondervraagd kunnen worden door de autoriteiten. Dit onderzoek omvat ook mogelijke inbreuken op de immigratiewetgeving waarna inbreuken op die wetgeving kunnen leiden tot strafprocedures, zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Hieruit kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven.

Gezien uw beweerde band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u."

Verzoeker meent echter dat de overweging in voorgaande paragraaf in werkelijkheid een grove onderschatting inhoudt van haar risico op ernstige schade bij een terugkeer naar Sri Lanka.

Het CGVS had deze situatie beter dienen te onderzoeken, niet afzonderlijk in het licht van een Tamil in Sri Lanka en vervolgens als een afgewezen asielzoeker die terugkeert naar Sri Lanka, maar wel als een afgewezen asielzoeker die tevens Tamil is. Bovendien is het CGVS van oordeel dat verzoeker geen band zou hebben met het LTTE, doch dient zij er rekening mee te houden dat dit niet noodzakelijk de perceptie zal zijn van de Sri Lankaanse overheden bij haar terugkomst in dat land. Immers, verzoeker zal terugkeren naar Sri Lanka via een chartervlucht terwijl zij niet in het bezit is van een paspoort. Het zal niet veel moeite kosten om hieraan de gevolgen te verbinden dat verzoeker een afgewezen vluchteling is en als dusdanig mogelijks banden onderhield met het LTTE.

Gelet op het Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, Parl.St. Kamer, 2005-2006, nr. 51K2479/001, 94, dat stelt dat Uw Raad geen onderzoeksbevoegdheden heeft, en zich slechts mag uitspreken omtrent de aanwezige stukken in het rechtsplegingsdossier, vraagt verzoeker dat, indien Uw Raad meent niet meteen over te kunnen gaan tot het nemen van een gunstige beslissing, Uw Raad het dossier minstens dient terug te verwijzen naar verwerende partij teneinde bijkomende onderzoeksdaten te stellen naar de littekens en de ernstige schade die verzoeker in het verleden heeft opgelopen. Dat heden onvoldoende informatie gekend is en dat een deugdelijk en rigoureuus onderzoek hieromtrent zich opdringt, eens te meer gelet op het begin van bewijs betreffende de prevalentie van foltering van Tamil. Andermaal wenst verzoeker Uw Raad te wijzen op het arrest J.K. t. Zweden, waarin het EHRM vaststelt dat de nationale autoriteiten beter geplaatst zijn om zulke onderzoeken naar systematische praktijken te onderzoeken. Dat verzoeker Uw Raad minstens wenst uit te nodigen het dossier terug te sturen naar het CGVS.

Bijkomende onderzoeksdaten zijn onder meer noodzakelijk teneinde te kunnen voldoen aan de vereisten van een diepgaand onderzoek, om de rechten zoals bedoeld in artikel 3 EVRM te vrijwaren. Verwerende partij liet derhalve na een deugdelijk en rigoureuus onderzoek te voeren naar de grieven van verzoeker. Hiermee schendt zij de rechten van verzoekster in het artikel 3 EVRM en artikel 4, §3 van de kwalificatierichtlijn en artikel 10 van de procedurerichtlijn.

In wat volgt gaat verzoeker in op de motivering van het CGVS en in welke mate deze motivering de veiligheidsrisico's onderschat.

a) wijdverspreid gebruik van foltering met name tegen Tamils

Ten eerste dient erop gewezen te worden dat in de motivering geen aandacht wordt besteed aan het uiterst alarmerende routineuze gebruik van foltering in Sri Lanka zoals deze beschreven wordt in landenrapporten betreffende de prevalentie van foltering en onmenselijke behandeling voor Tamil te Sri Lanka.

Een eenvoudige opzoeking op www.refwold.org leidt reeds tot de volgende informatie betreffende foltering van Tamil in Sri Lanka:

"In November, allegations of the torture and sexual assault of some 50 Tamil men by members of the security forces emerged in the international media (...)

Police and security forces have engaged in abusive practices, including arbitrary arrest, extrajudicial execution, forced disappearance, custodial rape, torture, and prolonged detention without trial, all of which disproportionately affect Tamils. In November 2017, allegations of torture and sexual assault of some 50 Tamil men by members of the security forces emerged in the international media. Due to huge backlogs and a lack of resources, independent commissions have been slow to investigate allegations of police and military misconduct."⁶

"Despite the end of the conflict, the human rights environment continued to deteriorate in a climate of impunity. Serious human rights violations, such as abductions, arbitrary arrests and detention, torture and sexual violence were still reported from the country's former conflict zones. These areas remain heavily militarized; in addition to checkpoints blotting the region, the military also ran businesses, farming and development projects, and controlled civil society activity in these areas. As a result, freedom of expression or assembly in the country's north and east remained very limited."⁷

"Reports of torture and other ill-treatment in detention continued. In March, Sri Lanka's human rights record was examined under the UPR process; the Human Rights Commission of Sri Lanka said that it had continued to document widespread incidents of violence against detainees, including torture and other ill-treatment, which it described as "routine" and practised throughout the country, mainly by police. The Special Rapporteur on the promotion and protection of human rights and fundamental freedoms while countering terrorism found that 80% of those arrested under the PTA in late 2016 had complained of torture and other ill-treatment."⁸

"With a few exceptions, particularly in cases that generated considerable publicity, Sri Lankan police were not held accountable for routine torture and ill-treatment in custody.

In April-May 2016, the UN Special rapporteur on torture visited Sri Lanka. The report, presented to the March 2017 Human Rights Council session expressed "extreme alarm " at the failure to investigate credible allegations of torture, and corroborated accounts of ongoing torture, including sexual abuse.

The UN Special rapporteur on counterterrorism and human rights, following a visit in July 2017, similarly reported that use of torture by Sri Lankan security forces is routine, and continues despite government claims of security sector reforms.

The National Human Rights Commission, although limited in resources, actively visited and monitored prisons and places of detention throughout 2017; despite occasional difficulties, the commission experienced no obstacles securing access to detainees."⁹

Het VN Committee tegen foltering beschrijft de situatie als volgt:

*The Committee remains seriously concerned at consistent reports from national and United Nations sources, including the Special Rapporteur on torture, indicating that torture is a common practice carried out in relation to regular criminal investigations in a large majority of cases by the Criminal Investigation Department of the police, regardless of the nature of the suspected offence.*¹⁰

De Hoge commissaris voor de rechten van de mens laat het volgende optekenen.

"The Special Rapporteur on torture noted that conditions of detention amounted to cruel, inhuman or degrading treatment owing to severe overcrowding, insufficient ventilation, excessive heat and humidity, and the denial of adequate access to health care, education, vocational training and recreational activities. The Committee against Torture A/HRC/WG.6/28/LKA/2 4 urged Sri Lanka to reduce overcrowding in prisons by making more use of alternatives to incarceration. It recommended that Sri Lanka improve detention conditions, strengthen reintegration and rehabilitation activities, improve medical facilities in prisons and ensure the swift transfer of patients to the national hospital in cases of emergencies and serious illnesses."¹¹

Betreffende het feit dat Tamil meer in aanraking komen met deze misbruiken kan het volgende citaat dienen

"Leaving aside certain specialised categories, individuals who are, or are perceived to be, a threat to the integrity of Sri Lanka because they have, or are perceived to have, a significant role in relation to postconflict Tamil separatism within the diaspora and/or a renewal of hostilities within Sri Lanka, are in general at real risk of persecution or other serious harm, upon return."¹²

Ook in het volgende rapport wordt gelijkaardige informatie gegeven

*"The Committee expresses concern at credible reports indicating that the practice of so-called "white van" abductions of Tamils has continued in the years following the end of the armed conflict. The Committee notes allegations of this practice documented by the Office of the United Nations High Commissioner for Human Rights (OHCHR) Investigation on Sri Lanka during the period 2002-2011 as well as by non-governmental organizations, which have identified 48 sites where torture allegedly occurred or which were used as transit points to torture locations between 2009 and 2015. The Committee notes the information received that numerous individuals suspected of having a link, however remote, with the Liberation Tigers of Tamil Eelam have been abducted and then subjected to brutal torture, often including sexual violence and rape of men and women. According to the information received, such practices are carried out by both military and police in unacknowledged places of detention"*¹³

En ten slotte ook door de Swiss Refugee Council:

*« D'après les allégations du président du Council of NGO du 14 janvier 2015, il arrive encore, bien que dans une mesure plus réduite, que des personnes tamoules ayant des prétendus liens avec les LTTE soient arrêtées et emprisonnées. 89 Amnesty International signalait le 25 février 2015 que les personnes tamoules soupçonnées d'entretenir un quelconque lien avec les LTTE sont arrêtées en vertu du PTA et maintenues en détention. (...) Selon les indications de plusieurs sources, la torture, la violence sexuelle et d'autres mauvais traitements seraient encore des pratiques très répandues en détention et lors d'interrogatoires. En 2015 également, la torture a été pratiquée à plusieurs reprises en détention. Selon Amnesty International, tant les adultes que les jeunes subiraient des tortures en prison. La torture serait utilisée dans le cadre d'opérations de sécurité, mais aussi contre des criminels suspectés lors de procédures pénales ordinaires. Selon un rapport de l'International Bar Association du 24 février 2015, il serait souvent fait recours à la torture, aussi dans les camps de réhabilitation pour des anciens membres des LTTE. Approximativement un quart des personnes interrogées en 2014 qui ont passé par les camps de réhabilitation aurait admis y avoir subi des tortures ou des traitements cruels, inhumains ou dégradants (...) ».*¹⁴

b) Systematische praktijk van onmenselijke behandeling van geweigerde asielzoekers te Sri Lanka

Het CGVS gaat in op het risico dat verzoeker treft bij terugkeer naar Sri Lanka als afgewezen asielzoeker.

Zij meent echter dat de behandeling daar kadert in het recht van Een soevereine staat om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende wetgeving te handhaven. Verzoeker meent echter dat deze maatregelen niet redelijk te noemen zijn.

Ten eerste wordt verwezen naar de wetgeving

"Any person who leaves Sri Lanka in contravention of any provision of this Act or of any order or regulation made thereunder shall be guilty of an offence under this Act and shall on conviction be liable to imprisonment of either description for a term not less than one year and not more than five years and to a fine not less than fifty thousand rupees and not more than two hundred thousand rupee."¹⁵

Verzoeker loopt dus het risico op een gevangenisstraf van vijf jaar en tenminste één jaar bij haar terugkeer naar Sri Lanka. Om de proportionaliteit te beoordelen moet gewezen worden op de onmenselijke condities in gevangenschap in dat land.

"The Committee is alarmed at the preliminary assessment of the Special Rapporteur on torture following his visit to Sri Lanka that the conditions of detention in prisons and detention facilities, in particular those of the Terrorist Investigation Division, could amount to cruel, inhuman and degrading treatment. According to the Special Rapporteur, overcrowding exceeds 200 per cent of capacity in certain locations, particularly in Vavuniya remand prison, and infrastructure is deficient, sanitary conditions poor, light and ventilation insufficient and access to health-care services and to recreational or educational activities inadequate"¹⁶

Verder moet nogmaals verwezen worden naar de eerder geciteerde passage uit datzelfde rapport dat foltering uiterst vaak voorkomt in detentie bij de politie, ongeacht de aard van het misdrijf.

Het Werkgroep Arbitraire Detentie ten slotte meldt het volgende in verband met terugkerende asielzoekers

The Working Group also received accounts of Tamils who had been arrested and detained in 2015, 2016 and 2017 upon returning to Sri Lanka after seeking asylum in another country or working abroad. The Working Group also received testimony that in some cases, the returnees were beaten and kept under surveillance once released, and charged with offences relating to illegal departure from Sri Lanka. Similarly, civil society organizations, journalists, lawyers, activists and human rights defenders who attempt to protect the rights of Tamils are reportedly subject to threats and harassment for their work.¹⁷

Bovendien is het risico dat verzoeker een dergelijke behandeling zal krijgen uiterst groot gelet op rapporten verzamelt door de Canada Immigration Board. Zo stelt zij vast dat

A country information report by the Swiss Refugee Council, a politically non-partisan independent umbrella organization of recognised refugee relief organisations (Swiss Refugee Council n.d.), based on information from local contacts in Sri Lanka indicates that [translation] "any person returning with a temporary travel document [4] will always be detained, interrogated and thoroughly checked by Sri Lankan authorities"(Swiss Refugee Council 16 June 2015, 15). The report explains that, according to representatives from a diplomatie mission and from an unnamed international organisation in Sri Lanka, a temporary document suggests to authorities that the subject departed from the country illegally (Swiss Refugee Council 16 June 2015, 15).

The UK Home Office Fact Finding Mission Report, states that according to a peacebuilding and human rights organization, "anyone returning from abroad after failing to obtain asylum would be questioned harshly," but that, without providing further detail, the situation has improved for returnees as the Sri Lankan government "know[s] that [other] countries are monitoring the situation" (UK 31 Mar. 2017, 47-48). In the same report, the Jaffna Press Club, an organisation which protects and promotes media freedom in Jaffna, is cited as stating that there have been cases of persons formerly involved in demonstrations being arrested at the airport or their homes upon their return to Sri Lanka, without providing further detail, (UK 31 Mar. 2017, 21). The report further states that, according to Catholic Bishop Emanuel, a Tamil community leader, the Sri Lankan military will "keep a watch on [the houses and family] remaining in Sri Lanka" of people associated with the LTTE who have "committed a serious crime" (UK 31 Mar. 2017, 32-33).

The Australian DFAT Country Report states that [u]pon arrival in Sri Lanka, involuntary returnees, including those on charter flights from Australia, are processed by different agencies, including the Department of Immigration and Emigration, the State Intelligence Service and the Criminal Investigation Department. These agencies check travel documents and identity information against the immigration databases, intelligence databases and the records of outstanding criminal matters. Officers of the Australian Department of Immigration and Border Protection (DIBP) based in Colombo may meet charter flights carrying involuntary returnees.

DIBP has observed that processing returnees at the airport can take several hours, primarily due to the administrative processes, interview lengths, and staffing constraints at the airport. Returnees are also processed en masse, and individuals cannot exit the airport until all returnees have been processed.¹⁸

Het past om in deze context te verwijzen naar de vaste rechtspraak van het EHRM over artikel 3 EVRM in het kader van uitwijzingen waarbij ze stelt:

«l'expulsion par un Etat contractant peut soulever un problème au regard de l'article 3, et donc engager la responsabilité de l'Etat en cause au titre de la Convention, lorsqu'il y a des motifs sérieux et avérés de croire que l'intéressé, si on l'expulse vers le pays de destination, y courra un risque réel d'être soumis à un traitement contraire à l'article 3.»¹⁹.

« Malgré l'absence de mention expresse dans le texte bref et général de l'article 3, pareille extradition irait manifestement à l'encontre de l'esprit de ce dernier, aux yeux de la Cour, l'obligation implicite de ne pas extraditer s'étend aussi au cas où le fugitif risquerait de subir dans l'État de destination des peines ou traitements inhumains ou dégradants proscrits par ledit article (art. 3)²⁰».

Bovendien is het eerder cynisch te noemen dat het CGVS in dit kader stelt dat de strafrechtelijke procedures toegepast worden "zonder een onderscheid tussen Tamils en andere etnieën. Dit kan dan wel een interpretatie zijn van de letter van de wetgeving, maar deze gaat wel voorbij aan de werkelijkheid dat het in de eerste plaats Tamils zijn die wegvluchten uit Sri Lanka. De wetgeving op het illegaal verlaten van het land zal dus altijd in de eerste plaats minderheidsgroepen treffen die reden hebben om het land, illegaal, te verlaten. Het loutere gegeven dat de wet geen gewag maakt van minderheidsgroepen volstaat niet om te overtuigen dat deze bepaling in werkelijkheid deze groepen treft.

c) Recente situatie in Sri Lanka

Wanneer zou opgeworpen worden dat eerste minister Wickremesinghe in 2017 stelde dat alle uitgeweken asielzoekende inwoners van Sri Lanka welkom zijn om terug te keren, moet ten eerste worden vastgesteld dat veel van de aangevoerde rapporten dateren van na deze uitspraak begin 2017.

Ten tweede is het zo dat veel NGO's een verbetering opmerkten in de mensenrechtensituatie in Sri Lanka na het aantreden van minister Wickremesinghe in 2015. Echter, na een recente politieke crisis in Sri Lanka eind 2018, werd Mahinda Rajapaksa als eerste minister aangesteld. In een vorige administratie van Rajapaksa vonden grove mensenrechtenschendingen plaats naar aanleiding van het einde van de oorlog met de LTTE. Voor deze misbruiken werd Rajapaksa nooit verantwoordelijk gesteld. De vrees is dus dat de situatie in Sri Lanka dus weer zal verslechteren en dan wel met name voor de Tamil bevolking.²¹

d) Conclusie

Uit het voorgaande mag worden opgemaakt dat een begin van bewijs werd voorgelegd dat verzoeker een reëel risico loopt op een schending van artikel 3 EVRM. Dat verwerende partij dit risico op een deugdelijke en rigoureuze wijze had moeten controleren, doch naliet dit aan een grondige controle te onderwerpen. Het materiële luik van artikel 3 EVRM werd derhalve geschonden.

3) Toepassing in voorliggend dossier tweede onderdeel

Een tweede onderdeel betreffende de schending van artikel 3 EVRM heeft betrekking op het deel waarin het CGVS motiveert dat

"Met betrekking tot het medisch attest ter staving van uw littekens waarvan uw advocaat melding maakte (CGVS, p17) dient opgemerkt te worden dat het CGVS dit tot op heden niet ontvangen heeft."

Nochtans is dit medisch attest wel via mail doorgestuurd naar het relevante mailadres van het CGVS met vermelding van de naam van verzoeker alsmede haar kenmerk van het CGVS. Dit gebeurde reeds op 21 maart 2019, met andere woorden ruim voordat de beslissing door het CGVS werd genomen.

In het medisch attest valt te lezen dat de centrumarts van het centrum te Steenokkerzeel kan vaststellen dat verzoeker een aantal littekens vertoont op haar lichaam die overeen kunnen komen met haar verklaringen zoals deze worden weergegeven in de beslissing van het CGVS

"U werd ondervraagd over uw familieleden en over uw eigen banden met de LTTE. U werd vastgebonden en verbrand met sigaretten en ze probeerden u ook seksueel aan te randen."

Deze vaststellingen hadden het CGVS minstens moeten nopen tot een grondiger onderzoek. Uit een arrest van de Raad Voor Vreemdelingenbetwistingen blijkt namelijk dat bepaalde medische verslagen om een bijkomend onderzoek nopen:

"2.9. Ondanks het feit dat deze stukken inderdaad geen bewijs leveren van de oorzaak van de traumata, nopen de littekens op het lichaam van verzoeker tot een nader onderzoek van de omstandigheden waarin deze werden opgelopen, onder meer in het licht van de omkering van de bewijslast zoals voorzien in artikel 57/7bis van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (vreemdelingenwet) (...)"²²

Nu blijkt dat het CGVS stelt dat zij het medisch attest van verzoeker niet heeft mogen ontvangen, moet minstens door uw Raad worden vastgesteld dat er heden wel degelijk een medisch attest voorhanden is en dat er minstens een mail verzonden is geweest door haar raadsman.

Het medisch attest is een objectief element en bevat een beginsel van bewijs met betrekking tot de verklaringen van verzoeker en dat dit element de bewijslast kan omkeren in het voordeel van verzoeker, zelfs waar het CGVS al oordeelde dat zij de verklaringen van verzoeker niet geloofwaardig acht. Zo stelde uw Raad vast

"dat, zoals verzoeker aanvoert, volgens rechtspraak en rechtsleer de waarde van correct opgestelde medische certificaten reeds is erkend, zeker indien er volgens de deskundige arts een link bestaat tussen het ziektebeeld en de aangehaalde feiten in het herkomst land. Zowel in de rechtspraak van het Europees Hof voor de Rechten van de Mens als in de rechtspraak van de Raad, werd reeds erkend dat degelijk opgestelde medische stukken een begin van bewijs kunnen uitmaken van het door verzoeker aangevoerde vervolgingsrelaas."²³

In ieder geval schendt het CGVS artikel 3 EVRM door op geen enkele wijze rekening te houden met de littekens van verzoeker en het aanwezige medisch attest aangezien deze het CGVS hadden moeten nopen tot een rigoreus onderzoek naar de omstandigheden waarin deze littekens werden opgelopen."

2.2. Stukken

2.2.1. Als bijlage aan het verzoekschrift word een email van 21 maart 2019 aan het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen met een daarbij als bijlage gevoegd medisch attest van dezelfde datum als nieuw stavingstuk gevoegd.

2.2.2. Ter terechtzitting legt verzoekster nog enkele stukken voor, die evenwel niet vergezeld gaan van een aanvullende nota. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) wijst erop dat luidens artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet de partijen tot de sluiting der debatten door middel van een aanvullende nota nieuwe elementen ter kennis kunnen brengen van de Raad en niet in een aanvullende nota vervatte nieuwe elementen ambtshalve uit de debatten worden geweerd. Aangezien ze niet vergezeld gaan van een aanvullende nota worden deze stukken ambtshalve uit de debatten geweerd.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Bevoegdheid

2.3.1.1. Inzake beroepen tegen beslissingen van de commissaris-generaal beschikt de Raad over volheid van rechtsmacht. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2479/001, p. 95-96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoekster daarop.

2.3.1.2. Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt het verzoek om internationale bescherming van verzoekster in hetgeen volgt bij voorrang onderzocht in het kader van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève), zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, en vervolgens in het kader van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

2.3.2. Bewijslast

Het wettelijke kader omtrent de bewijslast wordt heden uiteengezet in de artikelen 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, die de omzetting betreffen van artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU van het Europees Parlement en de Raad van 13 december 2011 inzake normen voor de erkenning van onderdanen van derde landen of staatlozen als personen die internationale bescherming genieten, voor een uniforme status voor vluchtelingen of voor personen die in aanmerking komen voor subsidiaire bescherming, en voor de inhoud van de verleende bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2011/95/EU) en artikel 13, eerste lid, van de Richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming (herschikking) (hierna: Richtlijn 2013/32/EU), en bijgevolg in het licht van deze Unierechtelijke bepalingen dienen gelezen te worden.

De in artikel 4 van de Richtlijn 2011/95/EU vervatte beoordeling van feiten en omstandigheden in het kader van een onderzoek naar aanleiding van een verzoek om internationale bescherming verloopt in twee onderscheiden fasen.

De eerste fase betreft de vaststelling van de feitelijke omstandigheden die bewijselementen tot staving van het verzoek kunnen vormen. De in artikel 4, eerste lid, van de Richtlijn 2011/95/EU en artikel 13, eerste lid, van de Richtlijn 2013/32/EU beoogde samenwerkingsplicht houdt in dat het in beginsel aan de verzoeker om internationale bescherming toekomt om alle nodige elementen ter staving van zijn verzoek, zoals vermeld in artikel 48/6, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet, zo spoedig mogelijk aan te brengen. Hij moet een inspanning doen om dit verzoek te onderbouwen, onder meer aan de hand van verklaringen, schriftelijke bewijzen, zoals documenten en stukken, of ander bewijsmateriaal. Indien de door de verzoeker aangevoerde elementen om welke reden ook niet volledig, actueel of relevant zijn, is het aan de met het onderzoek belaste instanties om actief met de verzoeker samen te werken om alle elementen te verzamelen die het verzoek kunnen staven. Daarnaast dienen deze instanties ervoor te zorgen dat nauwkeurige en actuele informatie wordt verzameld over de algemene situatie in het land van oorsprong en, waar nodig, in landen van doorreis.

De tweede fase betreft de beoordeling in rechte van deze gegevens door de met het onderzoek belaste instanties, waarbij wordt beslist of in het licht van de feiten die een zaak kenmerken, is voldaan aan de materiële voorwaarden voor de toekenning van internationale bescherming, omschreven in de artikelen 48/3 of 48/4 van de Vreemdelingenwet (zie: HvJ 22 november 2012, C-277/11, M., pt. 64-68).

Wanneer een verzoeker bepaalde aspecten van zijn verklaringen niet staft met schriftelijke of andere bewijzen, dan bepaalt artikel 48/6, § 4, van de Vreemdelingenwet dat deze aspecten geen bevestiging behoeven indien aan de volgende cumulatieve voorwaarden is voldaan:

- a) de verzoeker heeft een oprechte inspanning geleverd om zijn verzoek te staven;*
- b) alle relevante elementen waarover de verzoeker beschikt, zijn voorgelegd, en er is een bevredigende verklaring gegeven omtrent het ontbreken van andere bewijskrachtige elementen;*
- c) de verklaringen van de verzoeker zijn samenhangend en aannemelijk bevonden en zijn niet in strijd met de algemene en specifieke informatie die gekend en relevant is voor zijn verzoek;*
- d) de verzoeker heeft zijn verzoek om internationale bescherming zo spoedig mogelijk ingediend, of hij heeft goede redenen kunnen aanvoeren waarom hij nagelaten heeft dit te doen;*
- e) de algemene geloofwaardigheid van de verzoeker is komen vast te staan."*

De beoordeling van een verzoek om internationale bescherming moet plaatsvinden op individuele wijze. Overeenkomstig artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet moet, naast de door verzoeker afgelegde verklaringen en overgelegde documenten, ook onder meer rekening worden gehouden met alle relevante informatie in verband met het land van herkomst op het tijdstip waarop een beslissing inzake het verzoek wordt genomen, met inbegrip van de wettelijke en bestuursrechtelijke bepalingen die gelden in het land van herkomst en de wijze waarop deze worden toegepast. Consistentie, voldoende detaillering en specificiteit, alsook voldoende aannemelijkheid vormen indicatoren op basis waarvan de geloofwaardigheid van de verklaringen kan worden beoordeeld, rekening houdend met individuele omstandigheden van de betrokken verzoeker. Twijfels over bepaalde aspecten van een relaas ontslaan de bevoegde overheid niet van de opdracht de vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige schade betreffende die elementen waar geen twijfel over bestaat, te toetsen. Het moet in deze evenwel gaan om die elementen die de nood aan internationale bescherming kunnen rechtvaardigen.

2.3.3. Ontvankelijkheid van het middel

2.3.3.1. In de mate dat verzoekster aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de commissaris-generaal in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

2.3.3.2. Aangaande verzoeksters verwijzing in het verzoekschrift naar artikel 4.3 van de Richtlijn 2011/95/EU wordt opgemerkt dat deze bepaling bij artikel 12 van de wet van 21 november 2017 tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van verzoekers om internationale bescherming en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen werd omgezet in artikel 48/6, § 5, van de Vreemdelingenwet. Na de omzetting van een richtlijn kunnen particulieren slechts op dienstige wijze een beroep doen op de bepalingen van de richtlijn indien de nationale omzettingsmaatregelen niet correct of toereikend zijn (HvJ 4 december 1997, C-253/96 tot en met C-258/96, Kampelmann, punt 42; zie tevens: HvJ 3 december 1992, C-140/91, C-141/91, C-278/91 en C-279/91, Suffritti, punt 13, en RvS 2 april 2003, nr. 117.877). Verzoekster toont dit *in casu* evenwel niet aan. Zij kan derhalve de schending van artikel 4.3 van de Richtlijn 2011/95/EU niet op ontvankelijke wijze aanvoeren.

2.3.3.3. Inzake de opgeworpen schending van artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU, dewelke een herziening is van de Richtlijn 2005/85/EG van de Raad van 1 december 2005 betreffende minimumnormen voor de procedures voor de toekenning of intrekking van de vluchtelingenstatus, wijst de Raad erop dat de waarborgen, rechten en plichten van asielzoekers (hoofdstuk II van de richtlijn) op voldoende wijze worden gegarandeerd door de Vreemdelingenwet en de beide koninklijke besluiten van 11 juli 2003 voor de Dienst Vreemdelingenzaken en het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, Memorie van Toelichting, *Parl.St.* Kamer 2005-06, nr. 2478/001, p. 15; Wetsontwerp tot wijziging van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen en van de wet van 12 januari 2007 betreffende de opvang van asielzoekers en van bepaalde andere categorieën van vreemdelingen, *Parl.St.* Kamer 2016-17, nr. 2548/001). De schending van artikel 10 van de Richtlijn 2013/32/EU kan derhalve niet rechtsgeldig worden ingeroepen.

2.3.3.4. Het enig middel is, wat het voorgaande betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.4. Beoordeling van de vluchtelingenstatus

Verzoekster verklaarde dat haar zus Sri Lanka ontvlucht is nadat ze werd vrijgelaten uit een detentiekamp waarin ze werd vastgehouden omdat ze ervan verdacht werd lid te zijn van de *Liberation Tigers of Tamil Eelam* (hierna: LTTE) en dat zij in Frankrijk erkend werd als vluchteling. Zij verklaarde tevens dat ook haar broer naar Frankrijk gevlucht is, maar dat inzake zijn verzoek om internationale bescherming nog geen beslissing werd genomen, en dat na het vertrek van haar broer de CID aan haar vader verschillende vragen kwam stellen over haar broer en zus. In mei of juni 2018 zouden de CID nogmaals langsgekomen zijn bij de ouderlijke woning van verzoekster en namen zij verzoekster, haar vader en broer mee naar verschillende plaatsen, waarbij verzoekster twee weken werd vastgehouden, werd ondervraagd over haar familieleden en haar banden met de LTTE, werd vastgebonden en verbrand met sigaretten en bijna seksueel werd aangerand. Nadat verzoekster werd vrijgelaten werd ze nogmaals voor enkele dagen vastgehouden. Daarna ontvluchtte verzoekster Sri Lanka. Zij vreest bij een terugkeer naar dit land gedood te zullen worden.

Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekster de vluchtelingenstatus geweigerd aangezien zij niet aannemelijk heeft gemaakt dat haar relaas en haar beweerde vrees gegrond zijn in overeenstemming met het Verdrag van Genève nu (i) er geen geloof kan worden gehecht aan de vermeende banden van haar zus en haar broer met de LTTE en aan de problemen die zij daardoor zouden gekend hebben met de Sri Lankaanse autoriteiten, (ii) het opmerkelijk is dat zij, haar vader en haar broer S. pas ondervraagd en gearresteerd werden door de CID na het vertrek van haar broer B. uit Sri Lanka in 2018, (iii) het opmerkelijk is dat zij twee keer vrijgekomen zou zijn met behulp van haar schoonbroer die smeergeld betaalde, maar dat zij niet weet hoeveel hij betaalde, (iv) haar verklaringen over haar vaders vrijlating en recente tweede arrestatie ook niet overtuigen, (v) het frappant is dat haar moeder nooit meegenomen is

door de CID en dat haar zus N. nooit ondervraagd of opgepakt is door de autoriteiten, (vi) haar verklaringen over haar reis van Sri Lanka naar België niet overtuigen, (vii) de door haar neergelegde documenten deze appreciatie niet kunnen ombuigen en (viii) het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming.

Hieruit blijkt dat de commissaris-generaal verzoeksters verzoek om internationale bescherming op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoekster in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoekster toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door de motieven onder de punten (i) tot en met (vi) volledig ongemoeid te laten, blijft verzoekster daartoe echter in gebreke. Deze motieven vinden steun in het administratief dossier, zijn pertinent en terecht en worden, daar zij door verzoekster volledig ongemoeid worden gelaten, door de Raad overgenomen.

Wat betreft de neergelegde documenten, wijst verzoekster er in het tweede onderdeel van het enig middel op dat zij op 21 maart 2019 via mail naar het relevante adres van het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen een medisch attest had doorgestuurd waarin valt te lezen dat de centrumarts van het centrum te Steenokkerzeel kan vaststellen dat zij een aantal littekens vertoont op haar lichaam die overeen kunnen komen met haar verklaringen, zoals deze worden weergegeven in de bestreden beslissing. Hoewel de Raad erkent dat verzoekster verschillende littekens heeft, stelt hij vast dat dit medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin verzoekster deze littekens opliep. De betrokken arts stelt in het voorgelegde attest immers enkel vast dat verzoekster een aantal littekens heeft en dat deze littekens *“kunnen”* overeenkomen met haar verklaringen. De Raad ziet trouwens niet in op welke wijze de geattesteerde littekens zouden wijzen op een poging tot verkrachting of aanranding. Het neergelegde medisch attest volstaat dan ook niet om de in de bestreden beslissing vastgestelde ongelooftwaardigheid van verzoeksters verklaringen te herstellen.

Met betrekking tot het motief onder het punt (viii) wijst verzoekster er in het eerste onderdeel van het enig middel op dat zij lid is van een groep die in haar land van herkomst systematisch wordt onderdrukt en gestigmatiseerd, met name de Tamils. Verzoekster meent dat de commissaris-generaal de situatie van Tamils in Sri Lanka beter diende te onderzoeken, *“niet afzonderlijk in het licht van een Tamil in Sri Lanka en vervolgens als een afgewezen asielzoeker die terugkeert naar Sri Lanka, maar wel als een afgewezen asielzoeker die tevens Tamil is”*. Tevens dient er rekening mee gehouden te worden dat, waar de commissaris-generaal van oordeel is dat zij geen band heeft met de LTTE, het niet uitgesloten is dat verzoekster bij een terugkeer naar Sri Lanka als dusdanig zal worden beschouwd. Dit geldt des te meer nu zij zal terugkeren naar Sri Lanka via een chartervlucht zonder dat zij in het bezit is van een paspoort. Verder verwijst verzoekster in het verzoekschrift naar verschillende rapporten waaruit praktijken van foltering en onmenselijke behandeling ten aanzien van Tamils in Sri Lanka blijken. Ten slotte merkt verzoekster nog op dat er gevreesd wordt dat de situatie in Sri Lanka opnieuw zal verslechteren voor de Tamil bevolking doordat Mahinda Rajapaksa na een politieke crisis eind 2018 als eerste minister werd aangesteld en er naar aanleiding van het einde van de oorlog met de LTTE onder diens vorige administratie grove mensenrechtenschendingen plaatsvonden.

De Raad bemerkt evenwel dat uit de informatie die door verwerende partij werd toegevoegd, meer bepaald de COI Focus *“Sri Lanka. Risico bij terugkeer”* van 29 mei 2018 (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 9, map met ‘landeninformatie’, deel 2), blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op een vorm van internationale bescherming. Door Cedoca werd immers onderzoek gevoerd om de situatie van Tamils (ook afgewezen verzoekers om internationale bescherming) die terugkeren naar Sri Lanka in te schatten en uit dit onderzoek blijkt niet dat er een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing voor Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat.

Verzoekster laat na andersluidende informatie bij te brengen waaruit blijkt dat de informatie waarop de commissaris-generaal zich dienaangaande baseert niet correct is. Immers, waar zij in het verzoekschrift in dit verband verwijst naar en citeert uit verschillende rapporten, dient vooreerst te worden vastgesteld dat voormelde COI Focus *“Sri Lanka. Risico bij terugkeer”* van 29 mei 2018 zich eveneens steunt op de informatie uit verschillende van deze rapporten. Uit de informatie uit deze rapporten blijkt echter niet dat er voor wat betreft Tamils waarvan niet wordt vermoed dat er een band met de LTTE bestaat een reëel risico bestaat om te worden blootgesteld aan foltering of vernederende behandeling of bestraffing.

Waar zij daarnaast in het verzoekschrift nog citeert uit verschillende andere rapporten waarop niet gesteund werd bij het opstellen van voormelde COI, stelt de Raad vast dat verzoekster evenwel nalaat de desbetreffende rapporten bij te brengen en evenmin deze rapporten voorziet van rechtstreekse links. Het komt de Raad niet toe desbetreffend enig zoekwerk te verrichten teneinde deze rapporten te detecteren om deze in zijn volledigheid te kunnen beoordelen. Hiermee kan dan ook geen rekening worden gehouden.

De Raad duidt er verder op dat door verzoekster geen concrete elementen worden bijgebracht waarom zij door de Sri Lankaanse overheid gepercipieerd zal worden als een persoon die banden heeft met de LTTE. Aan de door haar voorgehouden problemen met de politie omwille van haar band met de LTTE – op basis van haar zus en haar broer – kan immers geen geloof worden gehecht. Dat verzoekster louter omdat zij niet meer over haar paspoort beschikt, zal worden beschouwd als een persoon die banden heeft met de LTTE is verder niet aannemelijk. Waar verzoekster bemerkt dat zij littekens heeft, wijst de Raad er nog op dat er tal van redenen denkbaar zijn als oorzaak van deze littekens die geheel vreemd zijn aan het hebben van banden met de LTTE, zodat het allerminst aannemelijk is dat de Sri Lankaanse autoriteiten verzoekster louter omwille hiervan zouden beschouwen als een persoon die banden heeft met de LTTE. Bovendien blijkt uit informatie in het administratief dossier dat een contactpersoon via een e-mail van 22 mei 2018 aan de dienst Cedoca liet weten dat personen met littekens of tatoeages geen problemen hebben om veilig naar Sri Lanka terug te keren (adm. doss., stuk 9, map met 'landeninformatie', deel 2, COI Focus "*Sri Lanka. Risico bij terugkeer*" van 29 mei 2018, p. 19). Ten overvloede wijst de Raad er nog op dat de littekens van verzoekster zich bevinden op plaatsen op het lichaam die ofwel weinig zichtbaar zijn (de binnenzijde van de voorarm) ofwel doorgaans bedekt worden met kleding (de voorzijde van de bovenbenen).

Daar waar verzoekster nog stelt dat gevreesd wordt dat de situatie in Sri Lanka opnieuw zal verslechteren voor de Tamil bevolking, bemerkt de Raad dat, nog daargelaten de vaststelling dat verzoekster ook hier nalaat de informatie waarnaar zij verwijst bij te brengen en/of te voorzien van rechtstreekse links, deze bemerking niet dienstig is nu het de plicht is van de Raad om een actuele – *hic et nunc* – beoordeling te doen van de vrees voor vervolging in hoofde van verzoekster en van het potentiële risico op ernstige schade dat verzoekster mogelijks zou lopen.

In acht genomen wat voorafgaat, kan in hoofde van verzoekster geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet in aanmerking worden genomen.

2.3.5. Beoordeling van de subsidiaire beschermingsstatus

2.3.5.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, kan worden volstaan met de vaststelling dat verzoekster op deze gronden geen subsidiaire bescherming vraagt.

2.3.5.2. In zoverre verzoekster zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet, beroept op de aangevoerde asielmotieven, kan dienstig worden verwezen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd wordt dat zij haar voorgehouden vervolgingsfeiten niet aannemelijk heeft gemaakt.

Voorts dient te worden vastgesteld dat verzoekster geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat zij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing, of een reëel risico op een ernstige bedreiging van het leven of de persoon. Verzoekster maakte immers doorheen haar opeenvolgende verklaringen geen gewag van andere persoonlijke problemen die zij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

2.3.5.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka actueel sprake is van een situatie van willekeurig geweld ingevolge een internationaal of binnenlands gewapend conflict, zodat er ten aanzien van verzoekster geen zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij louter door haar aanwezigheid aldaar een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.5.4. Verzoekster toont gelet op het voormelde niet aan dat in haar hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat zij bij een terugkeer naar haar land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.6. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoekster niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Verzoekster toont evenmin aan dat zij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.7. Het enig middel is, in de mate dat het ontvankelijk is, ongegrond.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op vijftien april tweeduizend negentien door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

D. DE BRUYN